

109 Z milosti tak hojné

transpozice -4

1. Z milos-ti tak hoj - né, štědře u-ká - za - né, li-dem z lásky da - né,

Je-zu Kriste, Pa - ne, te-be všechno chvá - lí, věč-ný ne-bes Krá - li.

2. Ó náš Pane milý,
ty jsi dárce síly.
V zármutku a kříži
pomoc tvá se blíží:
útočiště jisté
jsi nám Jezu Kriste.

3. Vyslyš naše hlasy,
Bože věčné spásy,
dej, ať v lásce stále
žijem ke tvé chvále,
tebe v úctě máme,
zákonů tvých dbáme.

4. V poslední pak chvíli,
až se náš den schýlí,
a my před tvým soudem
státi, Kriste, budem,
milost rač nám dáti,
slávy věčné přáti.

2. Ó náš Pa-ne mi - lý, ty jsi dár-ce sí - ly. V zármutku a kří - ži

po-moc tvá se blí - ží: ú - to-číš-tě jis - té jsi nám Je-zu Kris - te.

3. Vyslyš na-še hla - sy, Bo-že věč-né spá - sy, dej, ať v lásce stá - lé

ži-jem ke tvé chvá - le, te-be v úctě má - me, zá-ko-nů tvých dbá - me.

4. V posled-ní pak chví - li, až se náš den schý - lí, a my před tvým sou - dem

stá-ti, Kriste, bu - dem, mi-lost rač nám dá - ti, slá-vy věč-né přá - ti.